

Ophold her i en yngre Alder, og her har Udvalgets Flertal skønnet, at 35 Aars Alderen burde være afgørende.

Jeg kommer saa til det tredje Punkt, som hidrører fra, at en enkelt Ansøger ikke har kunnet opnaa sin Kommunalbestyrelses anbefaling, fordi han har været politisk Agitator og særlig socialpolitisk Agitator. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er Udvalgets Flertal ganske klar over, at det i Almindelighed bør betragtes som noget selvfølgelig, at Udlændinge, som indkomme her i Landet og agte at blive her, saa længe de ikke have Indfødsret, bør indtage en passende, beskeden, tilbageholdende Stilling over for de offentlige Forhold og over for de danske Autoriteter og bør afholde sig fra al politisk Agitation. Denne Opfattelse har Udvalgets Flertal anset for at være ganske selvfølgelig, og jeg skulde betvivle, at der er ret mange andre Steder, hvor man vilde finde det rimeligt, at saadanne Folk viste den Paatrængenhed, som ligger i, at de, trods det, at de ere Udlændinge, blande sig i Landets Forhold og optræde som Agitatorer. Naar man — hvad jeg antager, at nogle ville — da spørger, hvorfor man da ikke har gjort denne Sætning gældende i det foreliggende Tilfælde med Hensyn til Nr. 139, Johan Frederik Løfgreen af Maribo, som ikke har faaet Byraadets anbefaling, skal jeg paa Flertallets Vegne gøre Rede for, hvorfor man har indstillet ogsaa denne Mand til at erholde Indfødsret. Jeg skal først med Hensyn til den paagældendes øvrige Kvalifikationer bemærke, at han har opholdt sig i Maribo — det staar i hans Ansøgning, som er attesteret — og har arbejdet der som Skomager 20 Aar hos den samme Mester. Dette er jo en meget anbefalende Omstændighed. I 1872, da han kom hertil som Svend, har han været indlagt paa et Koppehospital her i Kjøbenhavn, som lidende af de sorte Kopper, hvilket kostede 22 Kr. 16 Øre. Dette Beløb har han ganske vist først tilbagebetalt i 1901, da han søgte Indfødsret, men med Hensyn hertil gør jeg ikke en Gang de samme Betragtninger gældende, som jeg har gjort tidligere, fordi jeg mener, at de sorte Kopper er en saadan Sygdom, at den i de senere Aar og allerede for mange Aar siden vilde have medført, at vedkommende havde faaet vederlagsfri Behandling, Derfor mener jeg, at man ganske kan se bort derfra. Da denne Mand nu søger om Indfødsret, siger Maribo Byraad i sin Erklæring — der ikke, som der staar i Betænkningen, er af 6te, men

af 4de Juli 1901, — at mod foranstaaende Ansøgning findes intet at erindre. Jeg tror, at der i denne negative anbefaling ligger, at Mandens Virksomhed ikke har været af en saa særlig udfordrende Natur, og navnlig, at hans Agitation ikke har været særlig ophidsende. Ellers havde man paa dette Tidspunkt neppe ment at kunne indskrænke sig til den nævnte Erklæring. Men da Sagen saa kommer tilbage fra Amtet, og man forlanger en mere positiv Udtalelse, siger Byraadet: „Ansøgeren, der i de senere Aar har været og endnu er Medlem af Afholdtsforeningen, har tidligere været noget hengiven til Nydelsen af Spiritus. I øvrigt har der ikke været noget ufordelagtigt at sige om ham, naar undtages hans Optræden her i Byen som ivrig socialistisk Agitator og Angriber af de kommunale Autoriteter, hvilken Optræden af ham som Udlænding misbilliges af alle og har bevirket, at Byraadet ikke kan anbefale hans Ansøgning.“ Nu fremgaar det af Ansøgningen, at Manden efter at have været Skomager i mange Aar, er bleven lokal Forretningsfører for Dagbladet „Socialdemokraten“. Der foreligger nu ikke noget for Udvalget om, hvad det vil sige at være lokal Forretningsfører for Dagbladet „Socialdemokraten“. Det kan jo være en yderst underordnet Stilling, hvorved man søger at skaffe sig sit Udkomme, og saa vidt jeg har erfaret, er denne Mand aldeles ikke ansvarlig for, hvad der staar i det nævnte Blad. Men det er dog rimeligvis det, som har staaet i dette Blad, der for en stor Del har givet Anledning til, at Manden ikke har kunnet faa anbefalingen. Udvalget har derfor gjort, hvad jeg ansaa for at være dets Pligt, nemlig gennem Indenrigsministeriet at tilskrive Maribo Byraad, om det kunde dokumenteres, at denne Mand paa en særlig ophidsende Maade var optraadt som Agitator mod de danske Autoriteter og den danske Samfundsorden. Derpaa har Udvalget saa kun faaet det Svar, som findes trykt i Betænkningen, og som jo gaar ud paa, at den „udfoldede socialistiske Agitation vel ikke har været mere onskabsfuld, ophidsende eller samfundsfarlig, end den Slags Agitation i Almindelighed er, men man finder dog en saadan Virksomhed af en Udlænding for saa utilbørlig, at Raadet hverken har kunnet eller villet anbefale Andrageren til Indfødsrets Erholdelse“. Det vil heraf ses, at det altsaa ikke en Gang er dokumenteret for Udvalget, at denne Mand er optraadt som Taler ved offentlige Møder.